

2022.12.11.

Köszöntés: „¹⁷Az ÚRnak minden útja igaz, és minden tette jóságos. ¹⁸Közel van az ÚR mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja. ¹⁹Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket.”(Zsolt145,17-19)Ámen

Ének:

308:1-2: „Igaz Isten, ígéretedben...”

24:5: „Ti kapuk, emelkedjete...”

305: „Álmélkodással csudáljuk...”

Előfohás: „³¹Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színgaz. Pajzsa mindazoknak, akik hozzá menekülnek.”(Zsolt18,31)Ámen

Lekció: 4Móz6,22-27 Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom Istenünk Szent Igéjét, amely megírva található...

„²²Azután így beszélt Mózeshez az ÚR: ²³Mondd meg Áronnak és fiainak: Így áldjátok meg Izráel fiait, ezt mondjátok nekik: ²⁴Áldjon meg téged az ÚR, és őrizzen meg téged! ²⁵Ragyogtassa rád orcáját az ÚR, és könyörüljön rajtad! ²⁶Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet!

²⁷Így mondják ki a nevemet Izráel fiai felett, és én megáldom őket.”

Előima: Kegyelmes Urunk, békességünk forrása!

Mély tisztelettel és hálával állunk meg Előtted, s köszönjük meg Neked, hogy megőriztél bennünket erre a napra. Köszönjük, hogy Te vagy a mi őriző Pásztorunk, aki nemcsak létszámunkról és idevezető utunkról tudsz, hanem szívünk állapota is Előtted van.

Te tudod, mi minden kavarg bennünk, mennyi megbánás, meg nem bocsátás, szeretetlenség és elutasítás tud még bennünket is jellemezni, annak ellenére, hogy gyermekeidnek mondjuk magunkat. Hány és hány eset volt a héten is, amikor nemcsak

megbotlottunk, hanem el is estünk Előtted, s feladtuk még a célba érés előtt a futásunkat.

Bocsásd meg nekünk, hogy adventi időszakunkat nem kegyelemként éljük meg, s mindenre és mindenkire figyelünk csak Rólad feledkezünk meg. Bocsásd meg nekünk, amikor kihagyunk a terveinkből, a döntéseinkből és nélküled akarjuk kimondani valaminek a végét vagy a kezdetét. Bocsásd meg nekünk, amikor kételkedünk, s nehezen fogadjuk el, hogy a Te időzítésed minden időben tökéletes. S nem nekünk kell az igazságért küzdeni, hanem minden szépen a felszínre kerül teáltalad a megszabott időben.

Így köszönjük meg Neked, hogy annak ellenére amilyenek vagyunk, Te mégis kész vagy megáldani bennünket. Kész vagy ma is rámutatni életünk megromlott, megkopott, elhamvadt részeire. Kész vagy átírni emberi vágyainkat és kívánságainkat. Kész vagy odaállítani magad elé, hogy azzal a békességgel ajándékozz meg, ami Te magad vagy.

Jöjj hát Lelked erejével! Jöjj és találj meg a sérüléseinket, a tüskéinket, a bántásokat, a veszteségeket, a fájó emlékeket, a testi és lelki betegségeket-s áldó kezeddel változtasd áldássá a nehézségeket, hogy ezek által is növekedjünk hitben és beléd vetett bizalomban.

Könyörgünk nyitott szívért és elméért, hogy be tudjuk fogadni mindazt, ami ma Tőled jön. Mindazt, amivel ma is életet akarsz menteni. Készíts hát bennünket Igéd befogadására, hadd béküljünk meg ma Veled.

Kérünk, áld és szenteld meg együttlétünket. Jézus Krisztusért, hallgasd meg imánkat.
Ámen

Igehirdetés előtti ének:304:6: „Isten Báránya, jövel...”

Textus: 4Móz6, 26 Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek segítségül hívásával megírva található:

„²⁶Fordítsa feléd orcáját az ÚR, és adjon neked békességet!”

Advent 3. vasárnapját ünneplő keresztyén gyülekezet,

szeretett Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Emberi kapcsolatainkban a békesség egyik megjelenési formája az, ha oda tudok állni a másik elé, arcomat felé tudom fordítani, szemébe tudok nézni, beszélni tudok vele örömről és nehézségről, s Áldást és békességet!-tudok kívánni adott helyzetében. Örömmel idézzük magunk elé azokat az embertársainkat, akikkel ilyen kapcsolatban vagyunk, sőt adventi időszakunkban még az alkalmat is keressük, hogy találkozzunk velük, mert jelenlétük beragyogja a napunkat.

De, ami az ember-ember között kialakulhat az soha sem tökéletes. S míg van, aki felé odafordítjuk az arcunkat, sajnos gyarlóságunk súlya alatt van, hogy a vastag kálvinista nyak befeszül, s képtelen fordulni és napraforgót játszani a környezetében.

De hála az Úrnak a mai Igénkben Ő mondja el, hogy milyen formában részesülünk áldásban és békességben, s az Ő orcája kerül a középpontba, amit kész népe irányába fordítani.

Ez az áldás legelőször a pusztai vándorlás során hangzott el. Olyan eseménysorozatok között, ahol a választott nép azt is megbánta, hogy kijött Egyiptomból, a szolgaság házából, ...ahol nem volt mit enni és inni,... ahol jelen voltak az ellenségek, ahol még a következő lépés is bizonytalan volt, nemhogy egy biztos cél. A békesség pedig az utolsó helyen sem szerepelt, mert nem egyszer olvastuk a választott népről, hogy zúgolódtak, Mózes ellen mentek, soha nem felelt meg az, ami éppen volt.

S míg az ember saját kárára mai napig nem változott, igazából az a mi legnagyobb áldásunk, hogy Urunk sem változik. Hosszútűró, szeretetének és kegyelmének nincs vége az ember irányába, s így fordítja ma is felénk az Ő orcáját, így kerülünk látószögébe, miközben: Drága Testvérem! A Te életed a fontos számára! Ő látja mivel küzdesz. Ő látja mi az, ami nem enged békességgel ünnepelni. Látja mi az, amitől félsz és mi miatt aggódsz, amikor családodra nézel. Látja és hallja mély sóhajtásaidat, amikor belegondolsz kapcsolataidba, házasságodba, szülő-gyermek harcaidba, testvéri ellentétekbe. Látja, s olyan formában akar megáldani téged, hogy feléd fordítja orcáját.

Az Úr megígéri, hogy : „én megáldom őket.” S az Ő ígéretei és áldásai visszavonhatatlanok.

Ha úgy állunk az Ószövetséghez, hogy annak ígéretei beteljesedtek az Újszövetség lapjain, akkor az ároni áldás alapján kimondhatjuk, hogy ebben az áldásban mi magunk is részesültünk, s napi szinten részesülhetünk Jézus Krisztus személyén keresztül.

Isten, amikor megáldja az Ő népét, jóindulattal fordul felénk. Az embernek nincs semmilyen különleges hitbeli teljesítménye. Nincs olyan, hogy bármelyikünk is többet tett le az Úr asztalára és azzal állhatna elő, hogy neki az áldás jár, mert ő ott élt mindig az Úr közelében, sőt még azt is meg tudja mondani, hogy ki tartozik Krisztushoz és ki nem. Nevetséges, amikor az ember olyan tévhitet ringat magában, hogy ő külön másoknál és jobban megérdemli Isten áldását, mint az a másik, akinek a szolgálata lehet, hogy nem értékelt az emberek előtt, mégis Isten szemében áldással koronázott.

Előle semmit nem rejthetünk el, az Ő háta mögött nem tehetünk semmit. Nyitott könyv az egész életünk Urunk előtt. Ami pedig nem az Úr színe előtt történik azon soha nem lesz áldás, és abból soha nem fog békeség származni.

Hogyan fogadjuk az áldást? Tudom úgy hallgatni, átélni és érezni, hogy Isten az Ő kiválasztott szolgáján keresztül, az én életemre mutat rá, és egy közösségen belül személyesen nekem címezte meg azt az Igét, amelyen keresztül áldása árad be az életembe?

Isten az Ő egyszülött Fiában mindent megadott nekünk. Szeretete megnyitotta az eget, világossága belépett ebbe a sötét világba. Ránk ragyogtatta orcáját mennyei Atyánk Jézusban. S a nép felé fordított arc nem a harag eltorzított arca, hiszen az nem tud ragyogni, hanem a megbocsátás, a kegyelem és a szeretet arca ez. S így Istenünk egy Vele és egymással való békeséggel ajándékozza meg népét. A nehézségek ellenére is nemcsak beszélhetünk egyfajta teljes megnyugvásról, életörömről és elégedettségről, hanem meg is élhetjük azt.

Urunk minden megkezdett nappal megbocsátással néz az emberre. Folyamatosan szemmel tartja. Lelki örömünk és békességünk megújulását az adhatja ma is, hogy mi nem Isten háta mögött éljük az életünket, hanem a szeme előtt. Mert Isten arca Krisztusban állandóan felénk van fordítva. Egy olyan ünnepre készülünk, amikor újra megerősítést kapunk ennek valóságában és örök érvényében.

Isten, amikor ránk néz, akkor tudja, hogy mi van bennünk és körülöttünk. S minden vasárnap úgy elmenni az Ő hajlékából, hogy engem áldása kísér, ettől nagyobb békességet ember vagy ez a világ nem adhat. A békességünket Jézus szerezte meg. „¹⁴Mert ő a mi békességünk...”(Ef2, 14a)

Egy-egy áldásban az ember olyan életerőben részesedik, amelyet önmaga soha nem szerezhet meg- Isten adomány ez. Zsolt29,11: „¹¹Az ÚR erőt ad népének, az ÚR megáldja népét békességgel.”

De ezek az áldások nem állhatnak meg nálunk. Feladatunk keresztyén közösségként, hogy ezeket megélve továbbadjuk, hirdetve, hogy miből táplálkozunk.

Engedjük, hogy Isten rajtunk keresztül is megáldja azokat a közösségeket, ahová tartozunk- legyen az család, munkahelyi közösség, gyülekezet, lakó közösség, iskola, város. Hirdetve az értünk született, a keresztfán kiontott vére által békességet szerzett, és feltámadotként Békkességet kívánó Krisztust, akinek Atyja ma is kész áldásában részesíteni választott, várakozó népét, miközben feljűk fordítja orcáját és békességet ad nekik. Ámen

Utóima:

Megvalljuk Előtted Urunk, hogy felénk fordított orcádat sokszor nem látjuk, mert a mi arcunkkal van a gond. Minden irányba nézűnk, csak felfelé nem. Sajnos sokszor vagyunk olyanok, mint az ószövetség népe, hogy hátunkat fordítjuk feléd és nem az arcunkat. Bocsásd meg nekűnk és vezess bennűnket Szentlelkeddel abban, hogy közeledni tudjuk irányodba. Ragyogd be minden nap igéddel életűnket, hogy meglássunk Téged, mint életűnk Urát, hogy ki tudjuk mondani, hogy rajtad kívül nincs másra szükségűnk.

Egy olyan kapcsolatért könyörgünk ma Veled, amelyben lecserélhetjük a békétlenséget békességre, a fáradságot megújításra, a bizalmatlanságot bizalomra, a félelmet és csüggedést bátorságra, a hitetlenséget és a kételkedést erős hitre, ami elmével és szívvel beléd kapaszkodik.

Kérünk, formálj bennünket olyan gyermekeiddé, akik nemcsak hallják az áldásaidat, hanem készek elfogadni és továbbadni.

Segíts nekünk abban Urunk, hogy hittel és reménnyel éljük a mindennapokat, hogy ott vagyunk orcád előtt, s Te kész vagy békességben részesíteni. Te, aki magad vagy a Békesség.

Könyörgünk családon belüli kapcsolatainkért. Te csepegtess áldást és békességet oda, ahol páros magányban élnek, ahol a távolság a szíveket is elfordítja egymástól, ahol az ünnepekre már csak szokásból készülnek pár napra kikapcsolva a mindennapi megszokott szürkeséget. Ragyogj fel nekünk Krisztus, hozd ki a lelki halálból azt a világot, amelyet annyira szeretett Atyád, hogy Téged küldött érte.

Köszönjük, hogy Atyád szeretete ma is változatlan az irányunkba, s elkészítetett számunkra a megbocsátás, a kegyelem, az irgalom és az örök élet.

Könyörgünk gyülekezeti alkalmainkért. Eléd hozzuk a gyermekek jövő heti szolgálatát, az utolsó iskolai napokat, légy gyógyítója betegeinknek. Könyörgünk az előttünk álló közösségi alkalmakért, ahol Igéd szól és Igéd hív, ahol Neked és Rólad énekelünk épülve színed előtt. Az Úr Jézus Krisztusért hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok...

Adakozás:

Áldás: „²⁷Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen!”(Jn14,27) Ámen

Hirdetések:

Ének:308:4.5.: „Lelki örömmel megújulva...”